

ikke nægte, at dersom der var meget væsentlige Statshensyn, som kunde gjøre det tilraadeligt at betrede den af Udvalget foreslaaede Bei, og at afsnappe paa den længere Tjenestetids Pensionering for at lægge det til den kortere Tjenestetids Pensioner, saa vilde jeg indrømme, at man for disse Statshensyns Skyld maatte slaae ind paa denne Bei, om end Pensionsbyrden derved, langtfra at blive forringet, snarere vilde blive forøget. Men det er mig paa ingen Maade klart, at disse Hensyn virkelig finde Sted. Det ærede Udvalg har antydet, at ved den Forandring i vor Forfatning, som er indført, skulde Statstjenesten være bleven mere usikker, end den hidtil har været det, og at det derfor har maattet betragte det som en Nødvendighed, for ikke at bringe Statstjenerne i det Afhængighedsforhold, der i ingen Henseende er ønskelig, at sikkre i Særdeleshed den yngre Embedsclasse en større Pension, ifald Afskedigelse uden tilregnelig Grund fandt Sted. Jeg troer nu, ifald Forholdet stillede sig saaledes, at Statstjenesten maatte anses for mindre sikker i Fremtiden end hidtil, at dette langt snarere vilde gjælde med Hensyn til den høiere Statstjeneste end med Hensyn til den lavere. Jeg har hellerikke, ved at betragte Forholdene i andre Lande, seet, at naar en Minister afløser en anden, man da søger at stille sig af med de underordnede Arbejdere i de forskjellige Departementer; man har langt snarere skilt sig af med de høiere; og dertil kan Grunden meget let indsees, imedens det er vanskeligt at see, hvad Interesse den ene Minister, som afløser den anden, selv om han vilde følge et ganske andet System, kunde have af at skifte det mere underordnede Personale i Ministeriet eller Departementet. Et andet Hensyn, som maaskee kunde have ledet Udvalget, og som vistnok fortjente Baaagtelse, ifald det virkelig forholdt sig saaledes, var, om de ringere Embedsmænd hos os vare uforholdsmæssigt lavere gagerede med Hensyn til deres Tjeneste end de høiere Embedsmænd. Jeg maa gjen tage, at med al Agtelse for Udvalgets Undersegelser, hvorpaa det maa have grundet sine Antydninger i saa Henseende, kan jeg ikke heller i denne Henseende være enig med det. Jeg nægter ikke, at her i Landet findes nogle

enkelte Embedsposter, som ere meget høit gagerede, isærdeleshed i Forhold til Landets Størrelse og Kræfter; men jeg troer, at dette langt fra kan siges med Hensyn til den større Deel af de Embeder, der dog regnes til den høiere Statstjeneste. Jeg troer, for at nævne et Exempel, at de Gager, der ere regulerede for Cancellister, ere forholdsvis ikke mindre end de, der ere regulerede for Contoircheferne, og naar man tager Hensyn til den forskjellige Uddannelse, som fordres, for ganske at opfyde de Pligter, der paaligge disse Classer af Embedsmænd, og til den Tjenestetid, som i Almindelighed hengaaer, førend man naaer op til de høiere Poster, saa er det ikke med Føie, naar man paastaar, at de høiere Embedsmænd i Almindelighed ere forholdsvis høiere gagerede end de lavere. Men, at rette Pensionsloven alene efter nogle enkelte høiere Gager, troer jeg ikke er rigtigt; jeg vil ikke engang omtale, at der gives andre Maader til at remediere, at disse meget høie Gager ikke skulle faae en altsor bebyrdende Indflydelse, og Udvalget er jo, efterat først Udkastet var indslaaet paa denne Bei, endnu yderligere gaaet frem paa den ved at foreslaae, at ingen Pension i noget Tilfælde maa overstige 3000 Rbd. Forresten skal jeg for Diebliffet ikke opholde mig ved de Betragtninger, hvortil dette kunde give mig Anledning; min Anskuelse er maaskee i denne Henseende temmelig afvigende fra Størstedelen af det ærede Things Medlemmers. Jeg troer, at det er godt, naar jeg maa udtrykke mig saa, at der i Statstjenestens Potteri ere nogle store Lodder, for ellers vilde Ingen spille deri. (Ratter.) Jeg troer, at det tjener til at fremme den hele Statstjeneste, at der er en Mulighed til, naar man ret har Lykken med sig, at kunne opnaae, ikke blot en meget hæderlig, men ogsaa en meget indbringende. Stilling i Statstjenesten. Meningerne kunne herom være forskjellige; men jeg troer i alt Fald ikke, at man af Hensyn til disse enkelte Embeders høie Lønninger eller Pensioner bør gaae ud paa at forandre det hele gjældende System eller forlade det Princip, som man idetmindste paa alle andre Steder hidtil har hyldet; thi man har, som jeg allerede tidligere antydede det, overalt ladet Hensynet til Tje-